

SERCE

Biuletyn Parafii Najświętszego Serca
Pana Jezusa w Tychach – Paprocanach

Nr 52/2024 (1290)

Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa – 29.12.2024 r.

Rodzice znajdują Jezusa w świątyni |Łk 2, 41-52|

«Synu, czemu nam to uczyniłeś? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz on im odpowiedział: «Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te sprawy w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Jedynym dłuższym epizodem z okresu życia Jezusa w Nazarecie, jaki zanotował święty Łukasz, jest udział w dorocznej pielgrzymce do Jerozolimy. Pielgrzymowanie do świątyni było dla Maryi i Józefa zwyczajem, mimo iż Maryja, jako kobieta nie była zobowiązana do takiej podróży. Prawo nakazywało, by każdy dorosły Izraelita pielgrzymował trzy razy w roku do Jerozolimy, aby wziąć udział w trzech najważniejszych świątach: Paschy, Tygodni (Pięćdziesiątnicy) i Namiotów. Chłopcy uczestniczyli w pielgrzymkach od trzynastego roku życia. Podczas pielgrzymki opisanej przez Łukasza Jezus miał lat dwanaście. Nie był więc jeszcze do niej zobowiązany. Jednakże rabini izraelscy uważali, że chłopców należy przyzwyczajając i wdrażać w czynności religijne od najmłodszych lat. Pielgrzymki do Jerozolimy miały zazwyczaj charakter rodzinny. Odbываły się w atmosferze bliskości, przyjaźni i radości. Droga z Nazaretu do Jerozolimy liczyła w czasach Jezusa około sto dwadzieścia kilometrów; pokonywano ją w czterech, pięciu etapach. Święta Rodzina spędziła w Jerozolimie prawdopodobnie tydzień. W drodze powrotnej miał miejsce przykry incydent. Opiekunowie zgubili Jezusa. Wbrew pozorom nie było to niezwykle. Dwunastoletniemu Jezusowi pozostawiono swobodę dołączenia się do rówieśników i przyjaciół oraz pozostania w ich towarzystwie w drodze. Maryja i Józef nie mieli więc powodu do obaw. Dopiero wieczorem w czasie postoju zorientowali się, że nie ma Jezusa. Niewątpliwie była to dla nich poważna próba. Trzy dni bez Jezusa przywodzą na myśl krzyż i zmartwychwstanie. Widok, jaki ukazał się Rodzicom Jezusa w świątyni sprawił ich w zdumienie. Wyrzut Maryi spotyka się z niezrozumiałą dlań odpowiedzią. W ten sposób Jezus potwierdza swoje synostwo Boże i pochodzenie od Ojca. Możemy być nieco zdziwieni, że scena nieporozumienia w Świętej Rodzinie, znalazła się w Ewangelii. Maryja i Józef jako opiekunowie i pedagodzy napotykają również na trudności związane z okresem dorastania i dojrzewania dziecka. Nie rozumieją Syna, który wyraża się w sposób zbyt teologiczny, chodzi swoimi drogami i w efekcie sprawia im ból. Bolesna, lecz pedagogiczna dla Maryi i Józefa pielgrzymka do świątyni kończy się powrotem do Nazaretu i codzienności. Po prześlasku Jezusa-dorosłego mężczyzny wszystko wraca do codzienności Jezusa-dziecka.

Rok Jubileuszowy 2025

Jubileusz zawsze w życiu Kościoła był wydarzeniem o wielkim znaczeniu duchowym, kościelnym oraz społecznym. Odkąd Bonifacy VIII w 1300 roku ustanowił pierwszy Rok Święty, który miał być powtarzany co sto lat – co na wzór biblijny zostało zmienione na 50, a następnie na 25 lat – święty, wierny Lud Boży przeżywał tę celebrację jako wyjątkowy dar łaski, charakteryzujący się przebaczeniem grzechów, a w szczególności odpustem, pełnym wyrazem Miłosierdzia Boga. Wielki Jubileusz roku 2000 wprowadził Kościół w trzecie Tysiąclecie jego historii. Święty Jan Paweł II bardzo go wyczekiwał, pragnął, w nadziei, że wszyscy chrześcijanie, przewyższając historyczne podziały, będą mogli wspólnie celebrować dwa tysiące lat od Narodzenia Jezusa Chrystusa, Zbawiciela ludzkości. Zbliżamy się już do kolejnych 25 lat w XXI wieku. „Jubileusz” to nazwa roku szczególnego: wydaje się, że pochodzi od instrumentu, którym posługiwano się by obwieścić jego początek; jest to yobel, barani róg, którego dźwięk rozbrzmiewa w Dzień Przebłagania (Jom Kippur). Święto to jest obchodzone co rok, ale szczególnego znaczenia nabiera, gdy zbiega się z początkiem roku jubileuszowego. Pierwszą ideę na ten temat znajdujemy w Biblii: w roku 50-tym ma być obchodzony jubileusz, jako rok dodatkowy po cyklu siedmiu pełnych lat szabatowych, przypadających co siedem lat (por. Kpł 25, 8-13). Choć nie jest to łatwe do osiągnięcia, został zaproponowany jako okazja do przywrócenia prawidłowej relacji z Bogiem, między ludźmi i z całym stworzeniem; obejmował przebłaganie za grzechy, powrót do swej własności i odpoczynek całej ziemi. Ewangelia według św. Łukasza, cytując proroka Izajasza, opisuje misję Jezusa w ten sposób: „Duch Pański spoczywa na mnie; ponieważ mnie namaścił i posłał mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana” (Łk 4, 18-19; por. Iz 61, 1-2). Te słowa Jezusa stały się także czynami wyzwolenia i nawrócenia w codziennych spotkaniach z Nim i relacjach. Co Rok Jubileuszowy oznacza w praktyce? Pielgrzymka, droga do Rzymu, Drzwi Święte, wyznanie wiary, miłość i przebaczenie: proste gesty o wielkim teologicznym znaczeniu, które od wieków pozostają znakami Jubileuszu. Biorąc aktywny udział w czynnościach związanych z Jubileuszem 2025 będzie można uzyskać odpust zupełny. Watykańska Penitencjaria Apostolska opublikowała Normy, czyli zasady, pod jakimi można będzie uzyskać odpust wraz z przebaczeniem i odpuszczeniem grzechów. Będą mogli go otrzymać wszyscy wierni „prawdźwie pokutujący”, „poruszeni duchem miłości”, „którzy w czasie Jubileuszu zostali oczyszczeni sakramentem pokuty i pojednania oraz pokrzepieni Komunią Świętą” – czytamy w Normach opublikowanych przez Penitencjarię Apostolską, którzy będą się modlić zgodnie z intencjami papieża. To jest właśnie kwintesencja lat jubileuszowych, które organizowane są co 25 lat. Mogą zostać ogłoszone również jubileusze nadzwyczajne, jak ten z 2016 roku, czy planowany na rok 2033 – dwutysięczną rocznicę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Dla pielgrzymów jest również symbolika przejścia przez Drzwi Święte. Znaczenie tego gestu nawiązuje do słów Chrystusa z Ewangelii: „Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę” (J 10, 9). W Archidiecezji katowickiej wyznaczono 19 kościołów jubileuszowych. Wierni, którzy nawiedzą wyznaczone miejsca od 29 grudnia 2024 r. do 28 grudnia 2025 r., będą mogli uzyskać odpust jubileuszowy udzielony przez Ojca Świętego. W wyznaczonych miejscach będzie zapewniony szerszy dostęp do sakramentu pokuty i pojednania. W Tychach kościołem jubileuszowym ustanowiony został Kościół pw. Świętej Marii Magdaleny.